

gnaretur. Quae spes etsi me fefellerit,
(nemo enim fuerat, qui eum Codicem
conferret) tamen non erat, quod dole-
rem; nam cel. Morellius ipse, Marcia-
num codicem cum editione Stephaniana
contulit, varias lectiones eas, quas tex-
tui Graeco subiunxi, enotauit et huma-
nissimae ad me datae epistolae adiecit.
Hoc ideo narravi, vt, cui debeant varias
lectiones litteris Ven. notatas, lectores
ne ignorant, ipseque ego Morellio
doctissimo gratias publice agerem maxi-
mas. Quod ad codicem ipsum attinet,
ecce Morellianum perscriptum ad me de
eo testimonium et iudicium: „Bessarionis
fuit, saeculo circiter XII. exaratus est ac
no. CLXXXIX. notatur.“ Ex ipsa lectio-
nis varietate apparet, hunc codicem bo-
nae notae esse tantaque cura et diligentia
descriptum, vt, si minus recte a vulgatis
discrepet, sensum tamen, in proximis sal-
tem verbis, exhibeat, e. g. pag. 112. saepius
autem anteferenda sit eius lectio vulga-
tae, quod suo loco indicauimus. Au^cto-
rem